

КОЗЕЛЬЩИНСЬКІ ВІСТІ

Громадсько-політична газета

www.kozvisti.info

ДЕРЖАВНИЙ КАЛЕНДАР

18 березня — День працівників житлово-комунального господарства і побутового

обслуговування населення

Шановні працівники житлово-комунального господарства та побутового обслуговування населення Козельщинського району!

Щиро вітаємо вас із професійним святом! Немає іншої галузі, яка була б так тісно пов'язана із забезпеченням комфортного проживання людей, життєдіяльності підприємств і установ, лікарень, шкіл і дитячих садків. Благополуччя кожного будинку, кожної родини багато в чому залежить від надійності надання послуг, від професіоналізму і відповідальності людей, що працюють у цій сфері.

Дякуємо вам за самовіддану працю та щиро зичимо успіхів у роботі, підтримки від громади, здійснення виробничих задумів і планів! Вам і вашим родинам бажаємо доброго здоров'я, щастя та благополуччя!

Сергій СУШКО,
голова районної
державної адміністрації

Юрій МАРЧЕНКО,
голова
районної ради

Шановні колеги — працівники й ветерани

житлово-комунальної сфери району!
Вітаємо вас з нагоди професійного свята!

Висловлюємо вдячність усім, на кого покладено важливу роль у задоволенні потреб людей у повсякденних і життєво необхідних послугах. Незважаючи на всі негаразди сьогоднішнього дня, ви робите все можливе, щоб обсяг та якість цих послуг відповідали запитам наших співгромадян. Від вашого професіоналізму і сумлінності залежить загальний соціальний настрій суспільства. Зичимо вам міцного здоров'я, хорошого весняного настрою, наснаги, злагоди, щастя і світлого майбутнього, ініціативи й діловитості у виконанні професійних завдань.

Хай легко працюється, гарно живеться

Хай доля щасливо до вас усміхнеться.

Хай люблять вас рідні, шанують всі люди,

Хай щедрим на сонце вам день кожен буде.

Зі святом вас!

З повагою —
адміністрація Козельщинського ЖКП

ДО УВАГИ ПІДПРИЄМЦІВ!

Редакція «Козельщинських вістей» запрошує до співпраці фізичних осіб – підприємців, які займаються торгівлею у населених пунктах району. **Пропонуємо вам на взаємовигідних умовах стати реалізаторами районної газети у рамках вашої торгової діяльності на території району.** Чекаємо на ваші пропозиції за телефонами: 3-15-75,3-12-34,3-13-30,0660735410, або за адресою: смт Козельщина, вулиця Радянська, 91. Пишіть, дзвоніть! Заходьте!

www.kozvisti.info

РЕКЛАМА НА САЙТІ

«КОЗЕЛЬЩИНСЬКИХ ВІСТЕЙ» — ПОСПІШАЙТЕ СКОРИСТАТИСЯ!

Шановні читачі!

Нагадаємо, що в мережі Інтернет успішно працює сайт районної газети «Козельщинські вісті». Він уже набув популярності, і коло його відвідувачів із кожним днем збільшується.

Тож із нового року ми запроваджуємо нову платну послугу – публікацію вашої реклами й оголошень на нашому сайті. Так їх бачитимуть набагато більше потенційних продавців, покупців чи споживачів. Ціна розміщення на сайті оголошення – 10 гривень/місяць. Умови прийому й оплати оголошень – такі ж, як і для друку на сторінках газети.

Редакція

СВЯТА

ВШАНУВАЛИ ПРЕДСТАВНИЦЬ ПРЯКРАСНОЇ ПОЛОВИНИ

7 березня в Козельщинському районному Будинку культури відбулися урочистості з нагоди Міжнародного дня прав жінок і миру. Присутніх у залі, а в їх особі — усіх представниць прекрасної половини людства вітали голова районної ради Юрій Марченко, голова Президії районної ради ветеранів війни та праці Віктор Бурмус, учень Козельщинського НВК Тарік Равашдех.

За сумлінну працю, високий професіоналізм грамотами районної державної адміністрації та районної ради було відзначено Надію Андрейко – лікарю-інфекціоніста

Козельщинської центральної районної лікарні; Ліну Білоусько – оператора комп'ютерного набору Козельщинської філії ПАТ «Полтаваобленерго»; Станіславу Губаренко –

завідувачку лабораторії елеватора № 1 ТОВ «АФ «Добробут»; Любов Кушко – Пашківського сільського голову; Марію Моргун – соціального робітника територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) районної державної адміністрації; Тетяну Смерчинську – заступника директора з навчально-виховної роботи Солоничької ЗОШ I-III ст.; Наталію Торську – медичну сестру Говтвянської амбулаторії загальної практики – сімейної медицини; Ірину Троцьку – бухгалтера селянсько-фермерського господарства «Лаванда»; Зінатбі Раджабову – прибиральницю районного Будинку культури.

З нагоди жіночого свята працівники РБК разом з учасниками художньої самодіяльності підготували, як завжди, чудовий концерт.

Наш кор.

НОВИНИ ПОЛТАВЩИНИ

На 8 березня полтавки зі своїми дітьми розмалювали бруківку у центрі міста

До 8 березня полтавки, активістки Євромайдану, провели антивоєнну акцію «Жінки і діти за мир» у центрі міста.

Гаслом акції стало «Скажемо Ні війні». За даними організаторів, акція збрала біля Монументу слави близько 100 учасників. Полтавки зі своїми дітьми, а дехто — і зі своїми чоловіками, малювали на бруківці крейдою антивоєнні гасла, сонечка, хмари та інші малюнки. Також на найближчих деревах розвішували агітаційні плакати та банери. Під кінець акції у небо полетіли сині та жовті кульки, надуті гелієм.

— Зараз важкий час, над Україною зависла загроза війни. Ми прийшли підтримати всеукраїнську програму «Україна єдина — Єдина страна». Сьогодні ми будемо малювати на бруківці і запускати кульки у небо — щоб там також знали, що ми не хочемо війни. Мабуть, найкращим подарунком на 8 березня для всіх жінок України стане недопущення війни, — розповіла учасниця акції Алла Силка.

Вогнеборці врятували приблизно 4 га соснового лісу

Протягом доби 11 березня вогнеборці Полтавщини 16 разів ліквідували пожежі, які виникали на відкритій території. Завдяки оперативним та злагодженим діям співробітників Служби порятунку «101» було врятовано близько 4 га соснового лісу.

Як повідомили у прес-службі ДСНС України у Полтавській області, перший виклик до рятувальників надійшов о 11:15 про те, що у с.Пологий Низ Новосанжарського району на відкритій території виникло загоряння сухої трави. Пожежу було локалізовано об 14:30, а ліквідовано о 14:45. Вогнем знищено суху траву на території близько 2,5 га. В гасінні приймали участь чергове відділення 2-го державного пожежно-рятувального посту та 2 одиниці пристосованої техніки Новосанжарського лісництва.

Наймасштабнішими за день стали пожежі у с.Кияшках Кременчуцького району та у с.Абазівці Полтавського району. Так, у с.Кияшках о 15:45 виникла пожежа на відкритій території. Пожежу було локалізовано об 16:30, а ліквідовано о 18:00. Вогнем знищено суху траву на площі близько 3 га. В гасінні приймало участь чергове відділення 17-ї державної пожежно-рятувальної частини. О 19:10 у с.Абазівці виникла пожежа на відкритій території. Пожежу було локалізовано об 20:40, а ліквідовано о 21:10. Вогнем знищено суху траву на площі близько 3 га. За попередніми даними, причиною пожежі стало необережне поводження з вогнем невідомої особи.

ДСНС у Полтавській області закликає дотримуватись правил безпечного користування вогнем.

Богдан АНДРЕЄВ, «Полтавщина»

805 —

саме стільки жителів Козельщинської селищної ради висловилося за те, щоб залишити у Козельщині пам'ятник Леніну.

Нагадаємо, на засіданні 27 сесії селищної ради Віскликання, яке відбулося 25 лютого 2014 року, було прийнято рішення провести соціопитування населення щодо подальшої долі пам'ятника Леніну в Козельщині. Із 920 опитаних жителів селищної ради, 805 висловили думку про те, щоб не чіпати його, 105 — підтримали ідею демонтажу, 10 — утрималися.

Як повідомимо Козельщинській селищній голові Дмитро Піщаний, до селищної ради по телефону звернулись жителі Новогалещинської селищної та Лутовинівської сільської рад, а також голова спілки ветеранів Оленівської сільської ради Григорій Денисович Бардаков. Спільна думка всіх, хто звернувся, — залишити пам'ятник Леніну як символ історії.

ЦИФРА ТИЖНЯ

ВИСЛІВ ТИЖНЯ

Доборолась Україна
До самого краю.
Гірше ляха свої діти
Ії розпинають...
(Т.Г.Шевченко).

АНЕКДОТ ТИЖНЯ

Плакати, який повинен висіти над входом у кожен медичний заклад:
«МОЗ попереджає: лікування небезпечне для вашого гаманця!».

Родовід

Малюнок Сєргія ЛОБАЧА

Рідний усім нам Козельщинський край — чудовий куточок Полтавщини й України, край чорноземів, лук і лісів Прип'їлля, у якому давні-давні оселилася людина. Землі Козельщинського краю, які були власністю великого землевласника Родзянки, надавалися і Остроградським — Козельським — Пригарам, які були у родинних зв'язках, бо тримали онуку Остроградських — Катерину Петрівну Свічку за невістку.

Заселені землі краю мали свої назви, тобто свої місцеві імена — топоніми (грец. τόπος — місце і грец. όνομα — назва). Топоніміка — це галузь знань, що всебічно вивчає географічні назви — їх походження, смислове значення, зміни у написанні, вимову. Вона є міжгалузєвою і базується на знаннях дітей із філології, історії, географії. А середньостатистичний школяр повинен по закінченні школи володіти такою ключовою інформацією, поняттями. Усі топоніми поділяють на:

- хороніми — назви будь-яких територій (областей, районів);
- ойконіми (від грец. οίκος — житло) — назви населених місць;
- астіоніми (від грец. άστυ — місто) — назви міст;
- урбаноніми (від лат. urbanus — міський) — назви внутрішньоміських об'єктів;

- годоніми (від грец. όδος — шлях, дорога, вулиця, русло) — назви вулиць;
- агороніми (від грец. άγορά — площа) — назви площ;

- гідроніми (від грец. ύδωρ — вода) — назви водних об'єктів;
- пелагоніми — назви морів;
- лімніоніми — назви озер;
- потамоніми — назви річок;
- гелоніми — назви боліт;
- дрімоніми (від грец. δέντρο — дерево) — назви лісів;

- ороніми (від грец. όρος — гора) — назви гір;
- дромоніми (від грец. δρόμος — біг, рух, шлях) — назви шляхів сполучення;
- геоніми — назви доріг, проїздів;

- макротопоніми (від грец. μακρός — великий) — назви великих незаселених об'єктів;
- мікротопоніми (від грец. μικρός — малий) — назви невеликих незаселених об'єктів;

- антропотопоніми (від грец. άνθρωπος — людина) — назви географічних об'єктів, утворених від власного імені людини.

Роль топоніміки у вивченні географії досить значна, оскільки поява кожного топоніма пов'язана з історією, ландшафтознавством, народознавством. Тому важливо встановити зв'язок топоніма з конкретними історичними подіями, людиною, етнічною групою, особливостями природи, фізико-географічними умовами, які стали причиною його появи. Це розширить знання дітей.

Події сучасного життя тісно пов'язані з великою кількістю старих і нових географічних назв, які потрібно усвідомити. Навіть щоб дивитися телепередачі,

Пригарівка у давнину.

верби каратал, серед яких течуть невеличкі річечки. «Караталька» — у значенні «маленька» (від слов'янського кореня «торопитися», спішити) — оскільки в такій річечки-струмка швидка течія. А ще одна версія: серед жителів цієї місцевості був швидкий чоловік на прізвище Ноженко, надто бідовий, та ще й низького, «коротенького» зросту.

У період паводків вода заповнювала низ села. Щоб захистити свої земельні наділи від затоплення, люди обкопували

ся від великого козацького хутора Штефанів (Степанівки), забудована і з'єднана асфальткою з селами Ольгівкою та Пашківкою. Про назву нагадують лише прізвища місцевих жителів — Штефан (Степан, Стефан, Іштван) — це ім'я різні народи вимовляють по-своєму.

Свої місцеві назви мають і вулиці Нова та Першотравнева.

Як бачимо, топоніми розповідають про особливості рельєфу (Гора, Низ, Занасип (гребля)), водних об'єктів («Тарапунька» — струмок), про місцеві випадки, курйози («Кугутівка» (когут), «Тарапунька» (швидкий), «Сахалін» (віддалений)). Тож можна стверджувати, що назви увібрали в себе особливості слов'янської і тюркської мов, бо саме серед найпоширеніших прізвищ тутешніх жителів є Гасан (від тюркського «хасан»).

Топоніми слід не тільки вивчати, їх треба берегти й пам'ятати, адже жоден об'єкт не отримує свою назву просто так, без причини. Той, хто любить рідну землю, хоче більше знати про історичне минуле свого народу, дбайливо ставиться і до природних об'єктів, буде постійно поповнювати банк даних назв, творити власну історію.

Випускник нашої школи, уродженець с. Панасівки, поет Федір Петрович Панасенко пишається своїм походженням, багатством топонімів рідної місцевості, які треба знати і берегти. Він описав наше село у вірші «Моя Пригарівка»:

Мое село довічно рідне
В окрасі квітів і садів,
Під синім небом України,
В обіймах золотих ланів.
Твої ранкові ясні зорі,
На лузі — росяна трава...
Мене ти вчили і ростило,
В боргу перед тобою я.

Підготував Іван ДАШІВЕЦЬ,
учитель географії Пригарівської
ЗОШ І-ІІІ ступенів

Фото Івана КРАВЧЕНКА

«МАЛО ЛЮБИТИ РІДНИЙ КРАЙ — ЙОГО ТРЕБА ЩЕ І ЗНАТИ» —

Так говорив поет-громадянин М.Т.Рильський про краєзнавців-любителів, які глибоко і зацікавлено досліджують свій край. Академік Д.С.Ліхачов говорив: «Виховання любові до рідного краю, до рідної культури, до рідного села чи міста, до рідної мови — справа першочергова». І доводити це немає необхідності. Але як виховати цю любов? Вона починається з малого — з любові до своєї сім'ї, до своєї домівки, до своєї школи. Поступово, розширюючись, ця любов до рідного переходить у любов до своєї країни, її минулого і сучасного, а згодом — і до всього людства.

читати газети, треба мати широкий географічний кругозір, непогано знати географічну карту і термінологію, а значить, мати уявлення про топоніміку.

Особливо важливо знати походження назв великих географічних об'єктів та їх малих частин, зокрема їх різновидів — годонімів. Село Пригарівка (Гастрівка, Міняйлівка) — населений пункт, розташований на горбистій частині Придніпровської низовини, на вододолі річок Псла та Ворскли. У даний час село займає площу 287 гектарів, у ньому станом на 01.03.2014 р. налічується 177 дворів, 342 жителі — 163 чоловіків та 179 жінок. Заселені території села відобразили географічні та прізвиськові назви. У ньому є 6 вулиць загальною протяжністю 15 км, у тому числі з твердим покриттям — 4, які складають 11 км.

Вулиці мають назви, а будинки — номери. Та місцеві мешканці використовують іще й старі назви, які колись були дані частинам села і збереглися донині. Найвищою і захищеною частиною села був Центр,

де розташувалися природний гай і луки. Тут робив забудову пан, згодом були збудовані церква, школа, шинок. Розселення селян відбувалося і на околицях виділених від Центру поселення земель. Група поселень на підвищеній частині Пригарівки називалася «Гора», а в улоговині — «Тарапунька», протилежній до них — «Занасип» і «Кугутівка».

На перший погляд, може здатися, що немає нічого цікавого у назві невеликого об'єкта. Але ж цей топонімічний об'єкт знаходиться поруч, він близький і знайомий, про нього розповідають рідні, сусіди, місцеві старожили. Кожен топонім дає багато цікавого для тих, хто захоплюється історією рідного краю. І не завжди простота пояснення назви виявляється легкою справою. Часто буває замало бесід, переказів старожилів, і тоді доводиться працювати з різними історичними джерелами.

Про що ж розповідають пригарівські годоніми? Новітнє найменування вулиці у Пригарівці відбулося після 27 березня 1987 року. «Гора», а нині вулиця Перемоги (Леніна) — центральна. Це підвищена частина села, бо був і є «низ», який забудовувався згодом до «Центру». Забудові в ті часи заважали водні потоки з талого снігу та зяжних зливових опадів, що і дає пізніше цьому протоку води назву «Тарапунька» (швидка) і протилежну «Занасип» (загачений, відсипаний).

Що ж таке «Тарапунька», а нині вулиця Шевченка? «Тарапунька» — улоговина, якою з гори стікала вода, бо в тюркомовних народів слово «кара» — чорний, а «пулея» — рукав від болота, якийсь струмочок. Назва походить від заростей великої

їх ровами, що і дало назву «Занасип». В одному з таких ровів посадили вербу, яка росла більш ніж півтора століття і мала назву Стара верба.

Про те, що «Низ» був і часто затоплювався, свідчать перекази місцевих старожилів. Вони згадували, що на цій території косили колись очерет, щоб покрити острішком зведені будівлі для подальшого їх укріплення соломою. А ще такий підтверджуючий факт: у 1975-1978 роках у цій частині села знову з'явилися зарості очерету, лози, верболозу, інших болотяних, вологолюбних рослин. Аті господарі, що жили в цій місцевості і копали колодязі, викопували разом із землею й рештки очерету, який досі не перегнив.

Що ж таке «Кугутівка», а нині — вулиця Гагаріна? Ця своєрідна назва походить від слова «когут» («когут») — півень, а також від людини на прізвище Бражник, який колись дала таке прізвисько.

Є у Пригарівці і свій «Сахалін» (вулиця Перемоги (Леніна)). Цю назву дали частині села пізніше, коли люди більше дізналися про світ, його природу, зокрема про острів Сахалін із його негодами.

До поселень, що були віддалені від «Центру», у суворі зими було важко дістатися через снігові замети, які під час хуртовин наносило з полів, адже по степах тоді не було ще лісосмуг. Тепер ця частина села забудована і з'єднана з Сушками та Бреусівкою асфальтованою дорогою.

«Штефани» — це також назва сільського кутка, яка залишила-

НОВИНИ ПОЛТАВЩИНИ

В ОБЛАСНОМУ
ЦЕНТРІ ВІДЗНАЧИЛИ
200-РІЧЧЯ КОБЗАРЯ

7 березня, напередодні 200-річчя Тараса Шевченка, полтавці вшанували визначну дату покладанням квітів до пам'ятника Великому Кобзарю.

Під час урочистостей цитувалися твори Шевченка та лунали пісні про нього.

Пенсіонерка Тетяна пригадала, як відзначали Шевченкові березини в її дитинстві:

— Шевченка завжди поважали і шанували. Раніше часто читала «Кобзар» — і «Катерину», і решту творів. Улюблений вірш — «За Україну», на жаль, вже не пригадаю його.

Жанетта Кононівна виокремила улюблені твори Шевченка не змогла, говорить, що любить дуже багато:

— Його творчість, це не лише літературні твори, Шевченко був великим художником. В Радянські часи про нього, як про художника, ми взагалі не знали. Вивчали його твори, які були направлені на повалення самодержавства, більш національні мотиви яскраво не вивчалися.

Студентки-першокурсниці Полтавського національного педагогічного університету змогли назвати низку творчих доробків Шевченка, а Аліна прочитала вірш «Садок вишневий біля хати».

Секретар Полтавської єпархії УПЦ, протоієрей Михайл розповів про духовний зміст, який несуть нам твори Шевченка:

— Твори Шевченка завжди були пов'язані з боєм народу, з переживанням народу того часу. І чим більше він переживав, тим більше переживав люд і церква. Не дарма Шевченка називають українським пророком. Багато його творів, які він писав у XIX столітті, були актуальними і в XX, і зараз актуальні. Не поважати цю постать, означає не бути українцем. Я народився в селі, моя мати була простою жінкою, часто ходила на ланку в радянські часи. Мені часто пригадується, коли думаю про неї, слова одного з його віршів: «Пішла в снопи, пошкандибала. Івана сина годувати».

Після покладання квітів, очільник міста Олександр Мамай поспілкувався із журналістами:

— Дай, Боже, всім нам бути такими патріотами, яким був у свій час Тарас Григорович Шевченко. У ці скрутні часи ми маємо об'єднатися навколо конституції, навколо прапора, навколо гімну нашої країни, тільки в об'єднанні ми нація, — зазначив Олександр Мамай. — Я Тараса Шевченка знаю, можливо, 10, 20 чи 30 поем на пам'ять, зазначив Олександр Мамай.

А прочитував мер один із найулюбленіших своїх віршів Кобзаря — «Мені тринадцятий минало».

В ПОЛТАВІ ВЛАШТУВАЛИ
ВУЛИЧНИЙ МУЗЕЙ
«ШЕВЧЕНКО ЖИВИЙ»

З нагоди 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка по вулиці Жовневій, поруч із «Злато місто» 9 березня працював вуличний музей «Шевченко живий». Музей складався із 20 копій картин. Про життя та творчість українського митця розповів Ярослав Томенко, студент ПНПУ. Дану акцію організував рух «ЗЛАМ стереотипів».

— Шевченко зробив для України набагато більше ніж Грушевський, Винниченко і Петлюра. Він пробудив національну ідею, яка живе до сьогоднішнього дня. Для мене Шевченко живий до сьогодні в серці. Наша концепція — це нести слово Кобзаря для тих людей, які не знають хто він такий, саме через його картини, адже мало хто знає про нього, як про живописця. Концепцію вуличних музеїв ми будемо поширювати і на інші області, багато хто про них запитував. Наступного року плануємо зробити щось масштабніше, — сказав лідер руху «ЗЛАМ стереотипів» Олександр Коба.

Вуличний музей тривав до 17:00 години. Ознайомитися з художньою творчістю Шевченка постійно підходили перехожі різного віку.

— Я повністю підтримую таку акцію. Раніше такого не бачила, дуже цікаво хлопець розповідає і про картини, і про життя Шевченка, — поділилася враженнями полтавка Інна.

Ілона ЧОРНОГОР, «Полтавщина»

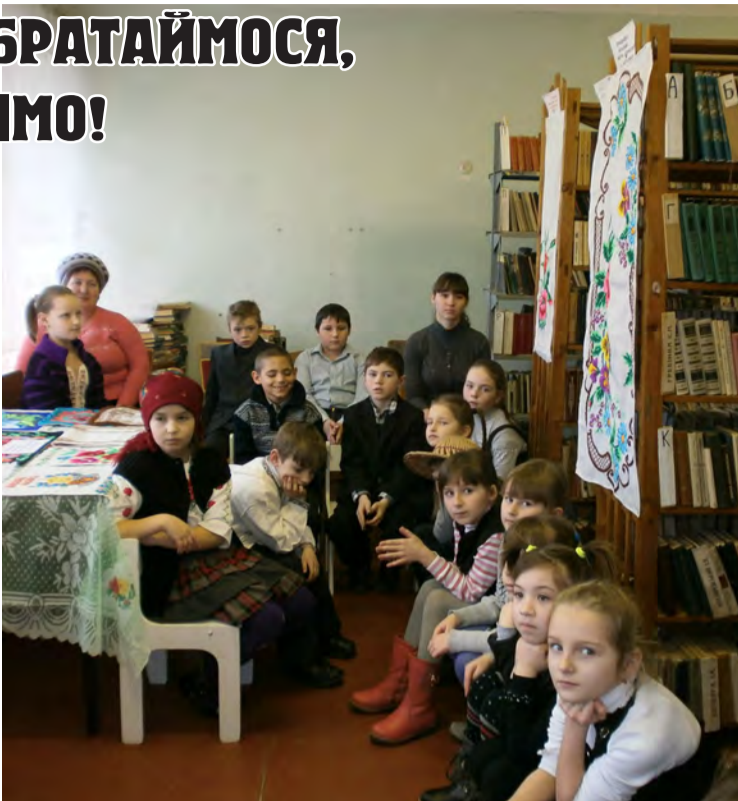
ЄДИНАМОСЯ, БРАТАЙМОСЯ,
ВКРАЇНУ ЛЮБИМО!

З нагоди 200-річчя Велико-го Кобзаря — Т.Г.Шевченка у Бреусівській сільській бібліотеці відбулося літературне свято для учнів молодших класів «Шанує Тараса велика родина».

Діти, що завітали до бібліотеки разом з учителькою молодших класів Бреусівської ЗОШ I-III ступенів Л.А.Довгань, ознайомилися з життєвим і творчим шляхом великого українського поета, зокрема дізналися, яким було дитинство Тараса у селі Моринцях на Черкащині; зрозуміли, як він любив Україну. Про все це Шевченко писав у своїх поезіях, які того дня звучали у стінах бібліотеки. Вірші Кобзаря декламували Назар Павлюк, Ліза Телятник, Оксана та Вікторія Старостенко, Владислав Литвин, Владислав Яровий, Вікторія Бондаренко, Даша Павлюк.

Усім присутнім дуже сподобалася сценка «Мама і Тарас», а також інсценізація вірша Т.Г.Шевченка «Мені тринадцятий минало», підготовлені школярами Вікторією Шарою, Тетяною Чепурою та Марком Головком під керівництвом педагога-організатора С.В.Шарої.

Коротку довідку про перебування

Т.Г.Шевченка на Полтавщині надала шкільний бібліотекар С.В.Блощинська. До цієї визначної дати також була організована виставка робіт

декоративно-прикладного мистецтва, які надали місцеві самодіяльні майстри. Вишиті портрети Т.Г.Шевченка, рушники, серветки, картини при-

несли на виставку наші майстрини-вишивальниці: Р.В.Соломка, В.Б.Винник, Г.П.Чепура, Л.Г.Винник, П.І.Савенко, С.В.Блощинська. Крім цього, була виставлена і картина В.М.Прохара «Думи мої, думи», виготовлена за допомогою технології випалювання по дереву. Володимир Миколайович подарував свій виріб бібліотеці з нагоди 200-річчя від дня народження Т.Г.Шевченка.

Творчий доробок великого українського поета, література про його життєвий і творчий шлях та про зв'язок митця з Полтавщиною були представлені на книжковій виставці «Великий син свого народу».

На завершення прозвучав запис пісні «Заповіт» на слова Т.Г.Шевченка. Тож шануймо геніального українського поета, художника, борця за волю народу і завжди пам'ятаймо його заповіт:

Єдинамося, братаймося,
Вкраїну любімо.
Свого не цураймося,
Шевченкові діти.
Ми вдячно всі шануймо
Славного Тараса.
В сім'ї вольній пам'ятаймо,
Бо він — гордість наша!

В.ПУРАС,
бібліотекар Бреусівської
сільської бібліотеки.

Фото О.БЛОЩИНСЬКОЇ

ПРИПАЛИ ДУШЕЮ ДО ШЕВЧЕНКОВИХ ДЖЕРЕЛ

Навесні оживають, наповнюються новою силою джерела. І знову в ці березневі дні забуваю, задзвеніло життєдайне джерело Кобзарєвої поезії.

Шевченкове джерело... З дитинства припадає до нього спраглою душею не одне покоління. Два століття муза геніального поета, немов берегиня, — з народом.

Цієї весни, коли весь світ відзначає 200-літній ювілей Т.Г.Шевченка, до його вічно живого слова прилучилися і бібліотеки Нової Галещини. Разом із учнями Новогалещинської ЗОШ I-III ступенів вони провели низку масових заходів, організували цикл книжково-лістованих виставок: «Твоє, Кобзарю, слово не вмере, не загине», «Т.Г.Шевченко — геній і пророк», «Земний уклін тобі, Кобзарю наш».

Перебуванню на нашій полтавській землі був присвячений масовий захід «Полтавські дороги Кобзаря», проведений із учнями 5-6 класів.

Учителька української мови та літератури Л.І.Ігнатенко разом зі школярами провела презентацію життя і творчості Кобзаря. Діти побували у літературно-краєзнавчій подорожі «Полтавськими шляхами Великого Кобзаря», показали добрі знання, відповідаючи на запитання вікторини «Шевченко і Полтавщина», здійснили літературний «диліжанс» «Мій улюблений вірш Кобзаря», змагалися у конкурсі на кращого читця. Переможцем став п'ятикласник Руслан Жемчужний. Саме його слухали з особливим захопленням і подарували йому найгучніші оплески. Шевченкове свято вдалося. Невгамовна енергія поета і сьогодні підкорює юні серця.

В.БЕЗУГЛА, С.БУТЕНКО,
бібліотекарі, смт Нова Галещина

Тарас і Україна

Тарасе, ти син великої країни,
Твоє ім'я несемо крізь віки.
Ти — оберіг для кожної родини,
Про тебе пам'ять не зітруть роки.

Всі двісті років, як одну родину,
Минувши роки лихоліть,
Ти захищаєш нашу Україну,
Що перед вибором стоїть.

Твій Канів зберігає пам'ять,
Твою могилу та твоє ім'я.
Вкраїні славу звеличає
Та світлу віру у серця вселяє.

Твій ювілей — це спів родини,
Це завтра вільної країни,
Це ніжний цвіт червоної калени,
Це свято в серці України.

Леонтій МАРЧЕНКО

Шкільна родина Козельщинського краю гідно вшанувала Великого Кобзаря

**Душа з красою розмовляє!
Наш рідний край благословляє
Народження поета**

4 березня Козельщинський НВК гостинно зустрів учасників районного конкурсу-фестивалю шкільних театральних колективів «Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття». Цей захід проходив у рамках Року Т.Г.Шевченка та з нагоди 200-річчя з дня народження Великого Кобзаря.

Організатори районного фестивалю дитячих колективів, районний методичний кабінет відділу освіти, сім'ї та молоді мали на меті вшанувати неоціненну творчу спадщину генія поетичного слова, відродити й розвивати дитяче театральне мистецтво, виявляти та підтримувати обдарованих дітей нашого району.

З напутнім словом та побажаннями миру, здоров'я і добра до конкурсантів звернулася завідувачка районного методичного кабінету Ю.П.Небога. Далі присутні мали змогу переглянути виступи театральних колективів із семи навчальних закладів. Кожна з команд ґрунтовно підготувалася до конкурсу. Окрім виконавської майстерності, продумано сценічні костюми,

естетично оформлено декорації, вдало підбрано музичний супровід. На розгляд журі були представлені яскраві інсценізовані уривки з поетичної скарбниці Т.Г.Шевченка. Колектив Новогалячинської ЗОШ І-ІІІ ст. (керівник Н.О.Панасенко) вдало передав філософський зміст фрагменту містерії «Великий льох», пройнявся духом твору, зумів тримати глядача у напрузі. «Назар Стодоля» є одним із шедеврів національної драматургії. Уривки з цієї п'єси в оригінальному режисерському трактуванні представили команди Оленівської (керівник В.М.Гринь), Пашківської (керівник Л.М.Волгай), Мануйлівської (керівник Н.М.Шкода), Пригарівської (керівник А.В.Поленко) шкіл. Юні аматори Хорішківської ЗОШ І-ІІІ ст. (керівник О.І.Штабровська) не залишили поза увагою й міфічне перетворення, відображене у баладі «Тополя». Вдало зуміли розкрити характери персонажів поеми «Сонник» вихованці театрального колективу Козельщинського НВК (керівник В.І.Ковтун).

Юні актори доторкнулися душі кожного з глядачів, показали зацікавленість творчістю Т.Г.Шевченка. Присутні отримали

заряд хорошого настрою та масу позитивних емоцій.

Значний вклад у підготовку та проведення свята вніс Козельщинський НВК, який створив оптимальні умови для прийому конкурсантів і проведення заходу.

Особливу вдячність за підготовку учнів, оригінальність режисерського трактування творів і за пропаганду поетичного слова Великого Кобзаря висловлюємо керівникам дитячих театральних колективів.

За участь у конкурсі-фестивалі «Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття» кожен театральний колектив отримав подяку відділу освіти, сім'ї та молоді райдержадміністрації. Журі нелегко було оцінювати виступи, тому що кожен вражав своєю неповторністю, оригінальністю та змістовністю.

Переможці конкурсу-фестивалю візьмуть участь у районному святі, приуроченому 200-річчю від дня народження Т.Г.Шевченка, 14 березня 2014 року та в обласному конкурсі театральних колективів.

**Ірина СИДОРЕНКО,
методист районного
методкабінету**

«СТЕЖКА МОЯ ЙДЕ ДО ТАРАСА»

**Поклін тобі, Тарасе,
Великий наш Земляче,
Для тебе вірно б'ється
Те серденько дитяче.
Л.Полтава**

Великий український поет Тарас Григорович Шевченко в усьому світі знаний як Кобзар. Його дбайливе ставлення до слова, любов до людей і рідної країни подарували поетові славу батька української літератури.

З нагоди 200-річчя від дня народження Великого поета у Пригарівській школі зібралася вся шкільна родина, щоб вшанувати пам'ять Кобзаря. У рамках святкування річниці були проведені виставки малюнків, конкурс читців віршів, літературно-музична композиція «Стежка моя йде до Тараса».

Свято підготували учні третього класу під керівництвом А.В.Тристан. Школярі декламували твори Шевченка, слухали пісні, які вже півтора століття співає український народ. Алла Василівна підбрала цікавий матеріал про дитинство Тараса, його творчий шлях. Також до виступу була залучена мама учня третього класу Таміла Жарких. Продовжили шевченківське свято учні 9-10 класів. Вони інсценізували уривок з п'єси Т.Шевченка «Назар Стодоля» (керівник А.В.Поленко). Юні актори-аматори вразили всіх присутніх неабиякою майстерністю. Костюми та декорації вабили своєю красою та неповторністю. У святково прикрашеній залі увесь час панував відповідний настрій. Хоча й минуло багато років від дня народження Шевченка – славного сина українського народу, але й сьогодні його слово живе міжнами. Кожне слово Тараса ніби про сьогоднішній день. Читайте його твори. Вони допомагають осмислити минуле та зазирнути в майбутнє, відкрити для себе нове у мудрих рядках його творчості.

**Л.ПОШЕНКО
учитель української мови
та літератури**

СЛАВЕТНИЙ СИН ВЕЛИКОГО НАРОДУ

У ці березневі дні Україна разом зі світом відзначає 200-річчя з дня народження Т. Г. Шевченка.

У контексті підготовки до великої дати ми намагаємося пізнати Кобзаря по-новому, не спрощено, не як символ колишньої революції та культову ікону, а як людину, християнина, поета-пророка.

Бронзовий, кам'яний, виштий, особливо в останні десятиліття, культ Шевченка призвів до того, що певна кількість українців ставиться, на жаль, до постаті Тараса Шевченка з упередженою байдужістю, або й зовсім з несприйняттям...

Часто Шевченка розуміють як щось навечно застигле, монолітне й недоторканне. Його сприймають виключно суспільно-політичними категоріями і аж ніяк не культурологічними, не філософськими... Та варто просто взяти до рук «Кобзаря», вчитатися і з подивом збагнути: це він крізь два століття до нас, сьогоднішніх, говорить і, на жаль, часто — про нас...

Намаганню побачити Шевченка іншого — людину успішну, вільного інтелектуала й естета європейського рівня і був присвячений тематичний вечір «Геній Шевченка — нації крила», проведений у центральній районній бібліотеці. На ньому були присутні учні 11-А класу Козельщинського НВК. Звучала поезія Кобзаря, висловлювались роздуми щодо його творчості. Присутні переглянули документальний фільм про Тараса Шевченка з циклу «Великі українці».

**Г.МИКИТЕНКО,
завідуюча відділом
обслуговування
центральної районної
бібліотеки**

Від геморою можна померти?

Геморої часто називають «хворобою неправильного способу життя». Стрімкий темп життя змушує багатьох з нас порушувати харчування та здоровий спосіб життя: сидяча робота, недолік або надлишок фізичного навантаження, стреси. Все це в комплексі не може не позначитися на нашому організмі.

І ось, з часом, ми помічаємо, що майже кожен похід в туалет викликає у нас якісь занепокоєння: кров на туалетному папері, дискомфорт, свербіж, болючість в області заднього проходу. Геморої – це не та хвороба, яку можна перетерпіти або залікувати.

Будь-яке нехтування рекомендаціями лікарів може мати сумні наслідки. Геморої, переходячи з однієї стадії в іншу без належного лікування, може супроводжуватися небезпечними ускладненнями.

Найбільш типовим з них є тромбоз гемороїдальних вузлів. Найчастіше він виникає при напруженні під час дефекації. Одноразово скорочуючись, зовнішній сфінктер прямої кишки провокує утворення набряку. При цьому відбувається застій крові в нижньому відділі прямої кишки, а це сприяє утворенню тромбів в зовнішніх гемороїдальних вузлах. Хворий в цьому випадку, як правило, скаржиться на сильний біль у задньому проході, утруднення при дефекації, набряк, напіврідкі виділення з огидним запахом. Характер кровотечі при геморої може вказати і на характер самої хвороби.

Ще одне серйозне ускладнення геморою – парапроктит. Це гнійне запалення тканин, розташованих навколо прямої кишки. Гострий парапроктит починається несподівано, без будь-яких

попередніх симптомів. Ускладнення характеризується загальним нездуванням, слабкістю, ознобом, підвищенням температури. А на тлі геморою захворювання протікає ще більш важко: ускладнюються особливі залози заднього проходу, через які інфекція може потрапити до прилеглих тканин. Таким чином, розвивається запалення з гнійними різного ступеня.

Несвоєчасне лікування гострого парапроктиту може привести до гнійного поразки стінки прямої кишки. Є ймовірність того, що процес зараження перейде на сечовипускальний канал у чоловіків або в піхви у жінок. А, як відомо, попадання гною в область таза – одне з найстрашніших ускладнень, яке може привести до смертельного результату!

Всі перераховані ускладнення геморою – це реальна картина можливого розвитку хвороби. Тому найбільш розумним рішенням для вас буде, не ігнорувати цю інформацію, а терміново вжити заходів, якщо помічаєте перші симптоми геморою.

Основною спеціалізацією Медичного центру «ОН Клінік Полтава» є використання високоефективних безопераційних безболісних методів лікування геморою. Вже на першому відвідуванні фахівець-проктолог проведе комплексне обстеження прямої кишки за допомогою спеціального високотехнологічного інструменту відеоректоскопа, яке одразу ж виявить навіть самі незначні зміни в кишково-слизовій оболонці. Пациенти, які звернулися в «ОН Клінік Полтава», відзначають високий рівень обслуговування, відео-контроль на всіх етапах лікування, використання одноразового білизни, при необхідності знеболюючих засобів, збереження працездатності.

Запис на прийом здійснюється за телефоном цілодобово. Весь процес лікування відбувається в стінах одного медичного закладу та під наглядом досвідчених і кваліфікованих лікарів, які нададуть всебічну професійну допомогу всім, хто її потребує.

On CLINIC Міжнародна мережа медичних центрів	М. Полтава, вул. Леніна, 81 (зул. «Оптика») www.onclinic.ua (0532) 65-35-35, (050) 362-35-35 АВЛ №07/09/09, АЕ № 13887/1, № 07.02.2013 р.	Проктологія + безопераційне лікування геморою і тріщин прямої кишки. Без болю, без госпіталізації.	Урологія + відновлення та покращення потенції, збільшення частоти та тривалості полового акту, діагностика та лікування простатиту, передчасне сім'явиверження.	Гінекологія + радіохвильовий метод лікування ерозії шийки матки, медикаментозне переривання вагітності (на терміні до 6 тижнів)	Дерматологія + Лікування псоріазу без гормонів. Цифрова дерматологія. Лікування грибкових захворювань шкіри, екземи, дерматитів, видалення кондилом, папілом, бородавок, швидко, без рубців.	УЗД +
--	---	--	---	---	--	--------------

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

ТВОРИМО РАЗОМ

У ГОЛОВНИХ РОЛЯХ – вихованці «Дзвіночка» та їх батьки

У дошкільному віці театральна діяльність є однією з найдоступніших видів мистецтва, вона дає дітям можливість задовольнити будь-які бажання та інтереси, знайомить із навколишнім світом, активізує словник і звукову культуру мовлення. Улюблені казкові герої стають для малят зразком для наслідування. Діти під час вистав бачать приклади дружби, добра, взаємоповаги, працьовитості, взаємодопомоги і вчать розуміти й переживати зміст літературного твору. З 1 листопада 2013 року по 1 квітня 2014 року в усіх дошкільних закладах проводиться Всеукраїнський фестиваль дитячого театрального мистецтва. І Козельщинський ДНЗ «Дзвіночок» напередодні жіночого свята 8 Березня дав добрий старт у цьому напрямку.

4 і 6 березня «Дзвіночок» запросив своїх маленьких глядачів та їхніх батьків на прем'єру вистави за п'єсою Г.Х.Андерсена «Дюймовочка». До вистави малюки і їхні батьки готувалися дуже ретельно: вчили слова, проводили репетиції, разом із працівниками дитсадка готували костюми,

декорації, власними руками створили справжню сцену.

Затихнув гомін. У залі згасло світло, розсунулась завіса. Відкритими очима і серцями глядачі поринули у казку. Актори, використовуючи пластику руху, інтонацію, які добирали до кожного з своїх «героїв», зуміли наділити персонажів індивідуальними неповторними рисами, викликаючи у глядачів то схвалення, то сміх, то обурення.

«Дюймовочку» дитсадок запропонував юним і дорослим шанувальникам у постановці режисера Тетяни Власенко, яка взяла на себе також і музичне оформлення. Зрозуміло, що у неї були помічники: вихователь-методист ДНЗ, вона ж і автор ідеї створення п'єси, Людмила Чингаєва; концертмейстер – музичний керівник Світлана Цурапа; завідувач дитсадком Тетяна Жеребило; працівники Тетяна Дяченко, Олена Горбачова, Марина Крамаренко, які обслуговували «сцену»; відповідальні за світло Наталія Рибалка і Галина Гаца.

Розкрили свій талант юні актори з дитсадка та їхні батьки: Дюймовочка – вихованка середньої групи Даша Мірошніченко;

Принц – вихованець зі старшої групи Назар Шуліка; Мама Дюймовочки – справжня мама Даші Лілія Мірошніченко;

Син-Жаба – вихованець із середньої групи Богдан Касай;

Мама-Жаба – сестричка Богдана Яна Боданіна;

чарівний Метелик – мама зі старшої групи Анастасія Одновол;

лагідну Ластівку та підступного Жука грало сімейне подружжя – батьки зі старшої групи Любов та Сергій Федів;

хитра Миша – мама з ясельної групи Маргарита Івашова;

поважний Кріт – тато зі старшої групи Володимир Тесленко.

Всю казку ідейно супроводжували Драма та Комедія – вихователі дитсадка Тетяна Мірошніченко і Людмила Чингаєва.

Приємно, що як тільки завершилася вистава, глядачі не лише нагородили її творців щирими і непередбаченими оплесками, а й висловили щире подяку всім, хто створив диво-казку.

І це не останні спектаклі – на 20 березня дитсадок запланував іще один показ «Дюймовочки», адже через малий зал не всі очі змогли прийти і подивитися на це чудове дійство. Крім того, попереду у вихователів та їхніх підопічних – тематичний театралізований тиждень, під час якого на малюків чекають гри-забави, хороводи, лялькові вистави, знайомство з різними видами театру (настільний, пальчиковий, тїньовий, ляльковий), конкурс на кращу театральну іграшку, виготовлену власними руками, та багато іншого.

А ми можемо сміливо сказати, що подорожі у чарівний світ театру дійсно дають велику користь дітям, радість – нашому вдячному глядачеві, задоволення – педагогам і батькам. До того ж, батьки, які брали участь у виставі, є беззаперечним прикладом для наслідування як для своїх малят, так і для інших батьків.

Наталія РОМАНЧЕНКО
Фото Юрія ОПЕРАЙЛА

